

محرومیت پرچمدار

حسین ساوه شمشکی تنها بخشی از تصویر تلح کاروان ایران در المپیک زمستانی است، ورزشکاری که می‌خواست سومین المپیک‌اش را پشت سر بگذارد اما پیش از مسابقه، تست دوپینگ‌اش مثبت شد و او اجازه شرکت در مسابقه را به دست نیاورد. پرچمدار کاروان ایران در المپیک‌پکن که بکی از سه ورزشکار این کاروان بود، در شرایطی با این خبرهمه راشوکه کرد که اینتا بایت این اتفاق عذرخواهی کرداما بعد گفت که به احترام مردم عذرخواهی کرده و نمی‌داند که چرا جنین اتفاقی افتاده است.

با این تست مثبت حتی عملکرد نادوی ایران هم زیرسؤال رفت، چون این مسئله همچنان در ابهام ماند که چطور تست او پیش از اعزام منفی شده اما به فاصله چند روز در المپیک مثبت شده است: آن هم در شرایطی که داروی کشف شده در نمونه این ورزشکار، دارویی است که نتیجه دراز مدت دارد و طبیعی است که خیلی قبل تر استفاده شده است.

ساوه شمشکی بعد از این اتفاق تلاش کرد که مسئولان برگزاری راقابت‌کنند که در مسابقه ماریچ کوچک شرکت کند اما طبیعی بود که این اتفاق نیفتاد، چون در کمیته بین‌المللی المپیک، کسی با موضوع دوپینگ شوکی ندارد. و بعد از این ماجراه‌ها، از ورزش قهرمانی خداحافظی کرد و منتظر نماند تا بینند چند سال محروم می‌شود.

تلخ و شیرین

برنده‌ها و بازده‌های ورزش در سالی که گذشت

المپیک و پارالمپیک توکیو، مهم‌ترین رویدادهای ورزشی سال ۱۴۰۰ هستند که برای قضاوت دریاره آچه برورزش ایران در این سال گذشتند، معیار خوبی‌اند. عملکرد ورزشکاران و رشته‌های ورزشی به نسبت مواجهه شان با رویداد توکیو در کفه ترازو قرار می‌گیرد و به نسبت موفقیت‌شان برای حضور در این دو رویداد و نتایجی که گرفته‌اند، می‌توان امتیازشان را تعیین کرد. برخی رشته‌های مسیر کسب سهمیه موفق بودند و برخی در جریان بازی‌ها. برخی توقعات را برآورده کردند و برخی دیگر خیلی پایین تراز حد انتظار ظاهر شدند. با مالک المپیک توکیو نگاهی به عملکرد ورزشی‌ها می‌اندازیم و از این بین برنده‌ها و بازده‌ها را انتخاب می‌کنیم. اگرچه برخی چهره‌ها بواسطه تأثیری که به جا گذاشتند، فراتر از این رویداد دیده می‌شوند. مثل مشکات در تنسیس؛ یا عملکرد ناخوشایند اسکی بازان در المپیک زمستانی.

آزاده پیرکارو

مغورو و خوشحال

حسان حدادی چهارمین المپیک‌اش را پشت سر گذاشت اما این المپیک برای او حتی بدتر از ریو و پکن بود. نایب قهرمان المپیک لندن، دومین ورزشکار ایران بود که به سهمیه المپیک توکیو رسید و فرصت کافی را برای آماده‌سازی داشت. او در ماه‌های پیش از المپیک طبق برنامه خودش و با مری امریکایی در خارج از کشور تمرین کرد و با جراحی خارج‌باشند در آلمان، حواسی زیادی را برای خودش به وجود آورد. همه این اتفاق‌ها افتاد تا احسان در روزهای پختگی بتواند بیشترین استفاده را از حضور در المپیک ۲۰۲۱ ببرد.

اما یک ماه مانده به المپیک اتفاق داد که صدای منتقدان احسان را درآورد و این اتهام به او وارد شد که نفر اول برتاب دیسک آسیا، دنبال بهانه تراشی است. او در روزهایی که دیگر زمانی برای درمان بود، از کمر درد گفت و احتمال نزفتن به المپیک. چند روز مانده به اعزام کاروان به ایران آمد تا شرایطش توسط پزشکان بررسی شود. در مصاحبه‌ای که با ایران ورزشی داشت، گفت، حاضر نیست به هر قیمتی به المپیک برباد اما درنهایت همراه سایر اعضا کاروان ایران را به توکیو شد. احسان مثل ریو، این بار هم نتیجه ضعیفی گرفت و با ۵۸ مترو ۹۸ سانتیمتر، از بین ۱۶ پرتابگر، جایی بهتر از رده چهاردهم پیدا نکرد. صحبت‌های احسان بعد از این نتیجه، تصویر ناخوشایندی از احسان ساخت، زمانی که گفت: «من به احترام المپیک آدم. حالا هم خیلی ناراحت نیستم».

پایان تلح

کاپیتان تیم ملی والیبال که باید واژه «سابق» را به عنوان اضافه کرد، پایان تلحی در المپیک توکیو داشت. سعید معروف که یکی از بهترین‌های تاریخ والیبال ایران است، دوران طلایی را در تیم ملی والیبال پشت سر گذاشت اما پایان این دوران حرفة‌ای طوری نبود که او را راضی کند. تیم ملی والیبال ایران در شرایطی که همه را به صعود بمرحلة بعد در المپیک توکیو امیدوار کرده بود، در سه مسابقه متوالی مقابل کانادا، ایتالیا و

ژاپن شکست خورد و به بدترین شکل ممکن از رقابت‌ها خداحافظی کرد. این اتفاق بدون اینکه کوچکترین پاسخی را از سوی بازیکنان تیم ملی، از جمله سعید معروف در پی داشته باشد، به خداحافظی کاپیتان تیم ملی منجر شد و او مستقیم از توکیو به امریکا رفت. بدون اینکه حتی منتظر بماند و بینند نتیجه رأی‌گیری کمیسیون ورزشکاران IOC (کمیته بین‌المللی المپیک) چه می‌شود؟ او از سوی کمیسیون ورزشکاران ایران کاندیدای این رقابت شد اما کوچکترین تلاشی برای انتخاب در این مجمع نکرد. گویا این انتخاب هیچ اهمیتی برایش نداشت. معروف چند روز بعد از سفر به امریکا، در صفحه شخصی اش از تیم ملی ایران خداحافظی کرد.